

**נוער
השומר**
התנועה החדשה שלי



הגדה

נוער השומר

חד גדיא



חד גדיא, חד גדיא
דובין אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא
ואתא עוורא ואכלה לגדיא, דובין
אבא בתרי זוי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוורא והכה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוורא, דהכה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוורא, דהכה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא.
דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חורא ושתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוורא, דהכה לכלבא, דנשך לשוורא.
דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לחורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוורא, דהכה לכלבא.
דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשתה לחורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוורא.
דהכה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות.
דשתה לשוחט, דשתה לחורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוורא, דהכה
לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דובין אבא בתרי זוי.
חד גדיא, חד גדיא.



סברי מרגו ורבנו ורבתי ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם ורוממונו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ונתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את יום חג המצות הזה, זמן חרותנו, מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, ומועד קדשך בשמחה ובששון הנתת לנו. ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ולימים טובים יותר. שותה רב כוס היין ברחוקה.

ברכת השומרים

נשא ברכה לכל אלו שענינם פקוחה בלילה, השומרים על החיות, על העדרים ועל גבולות המושבה. שהיה ידם חזקה ורוחם איתנה, וידעו כי בעמלם הם ממשיכים את שרשרת הדורות של מגי הארץ.

ועונים אמן

ברכה לדי העמלות, למשקים את האדמה בזעה ובאהבה. לאלו המוציאים לחם מן הארץ והופכים לממנה לגן פורה. יהי רצון שתתברך האדמה בגשמים בעתם, ונשיזכו לקצר ברנה את אשר זרעו בדמעה.

ועונים אמן

מבאן נשלח תפלה לעולם חיליו, אנשי כחות הבטחון וההצלה, העומדים על משמר ארצנו, ביתנו ועודותינו. יהיו שלום בצאתם ובבואם, ויעיבם לביתם לעולם ולברכה. שנזכה עם ישראל לחיות בשלום, ברגות ובאחווה, בכפר, בעיר ובמושבה.

ועונים אמן

כל חניך וחניכה ישתפו רגע בו הרגישו שחרור
מכל הלב

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבטא, ששנה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע: עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבטא, ששנה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבטא, ששנה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבטא, ששנה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שלשה עשר מי יודע?

שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבועה ימי שבטא, ששנה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ



הַמַּדְרִיכִים עֹבְדִים עִם קֶעֶרֶת מַיִם, נִטְלָה וּמִגָּדֵת, רוֹחֲצִים אֶת יְדֵי הַחֲנוּכִים מֵעַל הַקֶּעֶרֶת וּמִקְרָכִים:

נוֹקִיר תּוֹדָה עַל הַמַּיִם, עַל גֶּשֶׁם בִּעְתּוֹ הַמַּעֲשֶׂה אֶת הַעֲדוּת, וְעַל הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַנוֹבְעִים בְּאֶרְצָנוּ. שְׂנוּכָה לְשֹׁמֵר עַל מִקְוֵרוֹת הַמַּיִם וְלִרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ פּוֹרְחַת וְלִבְלוּבָה.

כֶּרֶפֶס

טֹאבִּינְן כֶּרֶפֶס פִּלְחוֹת מַכְלִית בְּמֵי מַלַּח, וּמִקְרָכִין:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְתוֹדָה לַחֲקֵלֵאִי, בּוֹרֵא פְרֵי הָאֲדָמָה.

יִחָן

יִחָן: הָאֲרָעִינְךָ חוֹצֶה אֶת הַמַּצָּה הָאֲמֻצָּעִית לְשֵׁנִים, וּמִצֵּפִין אֶת הַחֲצִי הָרֹאשׁוֹן לְאִפְּקוּמָן.

מַגִּיד

מֵאֲלָה אֶת הַמַּצּוֹת, מִגָּבִיהַ אֶת הַקֶּעֶרֶת וְאוֹמֵרֵת בְּקוֹל רִם:
הָאֵל לַחֲמָא עֵינָא דִּי אֶבְלֵוּ אִבְהֻתָּא בְּאֶרְעָא דְמַצְרַיִם, כִּי לֹא הִסְפִּיק הַזֶּמֶן לְלוֹשׁ אֶת הַבֶּצֶק וְעַלֵּינוּ נִגְזֵר לֶאֱכֹל מַצָּה רְמוּבָה בְּשׁוּקוֹלֵךְ הַעֲשׂוֹר.



אֶחָד מִי יוֹדֵעַ?

אֶחָד אֵין יוֹדֵעַ: אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם אֵין יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם לַחֲוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁלֹשָׁה אֵין יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לַחֲוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ?

אַרְבַּע אֵין יוֹדֵעַ: אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לַחֲוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

חֲמֵשֶׁה מִי יוֹדֵעַ?

חֲמֵשֶׁה אֵין יוֹדֵעַ: חֲמֵשֶׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לַחֲוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

שֵׁשֶׁה מִי יוֹדֵעַ?

שֵׁשֶׁה אֵין יוֹדֵעַ: שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מַעֲשֶׂה, חֲמֵשֶׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לַחֲוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ?

שִׁבְעָה אֵין יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יָמֵי שִׁבְתָּא, שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מַעֲשֶׂה, חֲמֵשֶׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לַחֲוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁמוֹנֶה אֵין יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלְחָה, שִׁבְעָה יָמֵי שִׁבְתָּא, שֵׁשֶׁה סְדְרֵי מַעֲשֶׂה, חֲמֵשֶׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לַחֲוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַעֲשָׁמִים וּבָאָרְץ.

כל אחד יספר על החופש האולטימטיבי שלו

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן המסבין שואלים:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

נשככל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - **כלו מצה!**

נשככל הלילות אנו אוכלין עגור ירקוח - **הלילה הזה מרור!**

נשככל הלילות אין אנו ממבילין אפילו פעם אחת, - **הלילה הזה שתי פעמים!**

נשככל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, - **הלילה הזה כלנו מסבין!**

מניח את הקערה על השלחן, המצות תהיינה מגולות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים, נוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.

ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו

ובנות בנוחנו משעבדים היינו לפרעה במצרים, ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים,

כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים, וכל המרבה

לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

כנגד ארבעה בנים דברה תורה

כֹּל בֶּן יִקְרֵא חֵן אִמְרָאֵי הַדָּמִית:

חכם, מה הוא אומר? "מה העדות והחקקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם?" הוא

החניך שקרא את כל מערך הפעילות מראש: זה שעשואל על כל פרט בסיפור יציאת מצרים

ורוצה לדעת בדיוק מתי אוכלים, אומרים לו: "ברוך הבא, שב איתנו ותלמד אותנו גם אתה."

רשע, מה הוא אומר? "מה העבודה הזאת לכם?" הוא החניך שיושב בצד עם הטלפון: זה

שאומר "מה הקשר שלי לסיפור הזה? השומר אחי?" לו אנחנו אומרים: "אילו היית שם במצרים

לבד, לא היית נגאל. הכוח שלנו הוא בביחד, בחיבור לאדמה ובשמירה על הבית. שומר אחי!"

תם, מה הוא אומר? "מה זאת?" הוא החניך החדש: זה שרואה את הסדר בפעם הראשונה

בעיניים גדולות ושואל בתמימות למה כולם שרים חזק כל כך. לו אנחנו עונים בפשטות: "בחזק

יד הוציאנו ה' ממצרים, מבית עבדים."

ושאניו יודע לשאול? זה שפעוט נהנה מהאווירה: הוא עוד לא מבין הכל, אבל הוא כאן

איתנו. "את פתח לו" - אנחנו אלו שנספר לו את הסיפור, נחבר אותו לחבורה ונראה לו שגם הוא

חלק מהשרשרת של נוער השומר.

וכלנו יחד, חכמים ותמים, שומרים ושומרות, בונים ובנות, יושבים סביב השלחן

ויוכרים מאין באנו ולאן אנו צועדים.

רתן

נומלים את הידים ומברכים:

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על נמילת יד!

מוציא מצה

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, המוציא לחם מן הארץ.

לא בדיק לחם, משהו בין קרקר לקרמון.

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

כורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה העלשית עם כזית מרור, כורכם יחד,

אוכלם בהסבה ובלי ברכה

שלחן עורך

צפון

עזבו שמזיות, האפיקומן מחכה לכם!

ברך

מברכים ברכת המזון על האוכל שאכלנו ושוחים את הכוס העלשית.

זה הזמן לשתף בשיר שמזכיר לכם חופש

רבן גמליאל היה אומר: כל עולא אמר עלנשה דברים אלו בפסח, לא יצא ידי חובתו.
ואלו הן:

פסח

מצה

ומרור

פסח: שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים.

מצה: זו שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להתמיין, עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם.

מרור: זה שאנו אוכלים, על שום מה? על שום שמררו המצרים את בני אבותינו במצרים.

בכל דור ודור חיב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, שנאמר: והגדת לבנך ובחך ביום ההוא לאמר, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא, אלא אף את אמותינו ואותנו גאל עמקם, שנאמר: ואותנו הוציא משם, למען הביא אותנו, לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו.
ונעבד את הארץ ונשמרה.

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם לעו, היתה יהודה לקדשו, ישראל ממעלותיו. הים ראה וינס, הירדן יסב לאחור. ההרים רקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מה לך הים כי תנוס, הירדן - תסב לאחור, ההרים - תרקדו כאילים, גבעות - כבני צאן. מלפני אדון חולי ארץ, מלפני אלוה יעקב. ההפכי הצור - אגם מים, תלמיש - למעינו מים.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.
ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.
שותים את הכוס בהסבת שמאל.

כל אחד יספר על דמות של משחררת שנותנת

לו השראה



מכסה את המצות ומגביה את הכוס בידו, ואומר:

והיא שעמדה לאבותינו ולנו.
שלא אחד בלבד עמד עלינו לבלותנו.
אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו.
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.

בעזרת השם ובהשתדלותנו

יניח הכוס מידו ויגלה את המצות.

ארמי אבד אבי, ניר מצרימה ויגר שם במתי מעט, יהי שם לגוי גדול, עצום ורב.
וירעו אתנו המצרים ויענונו, ויתנו עלינו עבודה קשה.
ונצעק אל ה' אלהי אבותינו, נשמע ה' את קלנו, וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו.
ויצאנו ה' ממצרים ביד חזקה, ובזרע נמויה, ובמר א גדל, ובאחת ובמפתים.
שנאמר:

ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה - **אני ולא מלאך;**
והביתי כל בכור בארץ מצרים - **אני ולא שרף;**
ובכל אלהי מצרים אענשה לשפמים - **אני ולא תעלית;**
אני ה' - אני הוא ולא אחר.

**ביד חזקה
ובזרע נמויה
ובמר א גדול
ובאחת
ובמפתים**



כשאומר דם ואש ותימרות עשן, עשר המכות ודצ"ך עד"ש באח"ב -
ישפוך מן הכוס מעט יין

אלו ענף מכות נהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם

צפרדע

כנים

ערוב

דבר

נחין

בדר

ארבה

חשך

מכת בכורות

כל אחת ואחד יספרו על
מנהג שמתקיים בביתם
בפסח או בימים אחרים

כמה מעלות טובות למקום עלינו!

כמה מעלות טובות למקום עלינו!

אלו הוציאנו ממצרים ולא עשה בהם נפמים, דיינו.

אלו עשה בהם נפמים, ולא קרע לנו את הים, דיינו.

אלו קרע לנו את הים ולא העבירנו בחוכו בחרבה, דיינו.

אלו העבירנו בחוכו בחרבה ולא האכילנו את הפן, דיינו.

אלו האכילנו את הפן ולא נתן לנו את העבת, דיינו.

אלו נתן לנו את העבת, ולא הכניסנו לארץ ישראל, דיינו.

